

Podejrzenie krzywdzenia dziecka – obowiązki pracowników oświaty wynikające z przepisów prawa.

Dziecko, czyli osoba poniżej 18. roku życia, nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych i nie może w swoim imieniu skutecznie podejmować takich czynności. Nie może zatem zgłosić policji, prokuraturze czy sądowi rodzinnemu, że jest krzywdzone. W tej sytuacji na dorosłych, zwłaszcza profesjonalistach, którzy mają kontakt z dziećmi z racji wykonywanego zawodu, spoczywa szczególny obowiązek reagowania w przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy. Pracownicy placówek, mających kontakt z dziećmi powinni być szczególnie wyczuleni na wszelkiego rodzaju symptomy krzywdzenia dzieci, a także powinni posiadać wiedzę na temat odpowiedniego reagowania w sytuacjach, gdy bezpieczeństwo dziecka jest zagrożone – zarówno w środowisku domowym, kiedy sprawcą krzywdzenia jest członek rodziny, jak i podczas pobytu w placówce, gdy sprawcami są rówieśnicy lub członkowie personelu. Często to właśnie od poziomu wiedzy oraz wrażliwości personelu placówki, do której uczęszcza dziecko zależy poprawne rozpoznanie problemu krzywdzenia wobec dziecka, a także wdrożenie należytej i zgodnej z obowiązującym prawem interwencji – zarówno prawnej, jak i pozaprawnej.

Polskie prawo nakłada na przedstawicieli placówek oświatowych konkretne obowiązki, związane ochroną dzieci przed krzywdzeniem oraz interweniowaniem w przypadkach podejrzenia krzywdzenia dziecka. **Dokumentem regulującym podejmowanie interwencji przez pracowników oświaty jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r., w sprawie procedury „Niebieskie Karty”, stosowanej w przypadku uzasadnionego podejrzenia przemocy w rodzinie ([przeczytaj więcej na temat realizacji procedury „Niebieskie Karty” w sytuacji przemocy w rodzinie wobec dziecka](#)). Obowiązek zawiadomienia Policji lub prokuratury o przestępstwie z użyciem przemocy w rodzinie nakłada na pracowników placówek oświatowych również art. 12 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Dodatkowo nauczyciele podlegają przepisom ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karty Nauczyciela, w której w pkt 1 art. 6 zapisany jest obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa uczniom w czasie zajęć organizowanych przez szkołę.**

W placówkach oświatowych zastosowanie mają również uniwersalne przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego (art. 572, dotyczący zawiadamiania sądu opiekuńczego o zdarzeniach uzasadniających wszczęcie postępowania z urzędu) i Kodeksu Postępowania Karnego (art. 304, dotyczący społecznego obowiązku zawiadamiania Policji lub prokuratury o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu).

Tworząc rozwiązania na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży należy pamiętać także o zapisach Ustawy z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, a w szczególności – art. 4 ust.2 dotyczącym społecznego obowiązku zawiadamiania o demoralizacji nieletniego lub popełnieniu przez niego czynu karalnego.

Aby zwiększyć bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w placówkach oświatowych Rada Ministrów uchwałą nr 130/2014 z dnia 8 lipca 2014 r. przyjęła rządowy program na lata 2014–2016 „Bezpieczna

i przyjazna szkoła”. Głównym celem programu jest zwiększenie skuteczności działań wychowawczych i profilaktycznych na rzecz bezpieczeństwa i tworzenie przyjaznego środowiska w szkołach i placówkach systemu oświaty.